

Ivlii Cæsar| Scaligeri| Epistolæ| &| Orationes|

Scaliger, Julius Caesar

Lugduni Batavorum, 1600

In Libros De Plantis Falso Aristoteli Attribvtos, præfatio, ad Gabrielem
Minutium Præfectum Præturæ Rutenorum. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](#)

IN LIBROS DE PLANTIS
 FALSO ARISTOTELI ATTRIBVTOS,
præfatio, ad Gabrielem Minutum
Praefectum Præture Rute-
norum. VIII.

MULTA versantur in opinione hominum, Gabriel Minuti, quorum partim obscura sunt propter excellentiam nobilitatis, cuius fulgori comparatus intellectus pene tenebrosus est: alia contra latent nos propter exiguitatem naturæ suæ, quæ nullam pene sui speciem creare possunt in animis nostris. Illorum exemplum capendum est ab iis substantiis, quæ nullis commixtae materiis longinquæ sunt a sensibus humanis. Idea vero materiæ primæ nullis & que pictæ accidentibus a mortalium cognitione tam longe sita est, vix ut olim cognita unius Aristotelis cultu sera ceperit incrementa: quæ haud scio, an etiam nunc adepta sint ultimam perfectionem. Atque horum quidem natura talis fuit. Ea vero philosophiæ pars, quæ plantarum atque animalium complectitur explicationem, cum per se esset difficilis, quod variis difficietas res terrarum spatiis simul cum populum mutatione, quæ quotidie pene contingit,

tingit, necesse fuit etiam nomina commutare: tum est facta morosior, ne dicam odiosa, vel priscorum ignauia, vel posteriorum negligentia simul & temeritate. Illi enim, quæ sua tempestate pro cognitis habebant, describere aggressi, tanquam de æternis atque incorruptilibus agerent, pauca sæpe, non raro nulla signa apposuere, quibus a successoribus recognoscerentur. Hi ad primam quanque vel leuissimam interdum notam certas digeserunt ignotarum formarum classes, alienis suppositis, atque etiam contrariis aliquando: adeo ut nocentissima venena quoq. vice salubrium medicamentorum inuixerint impudenter. Nonnulli dum nihil non scisse videri volunt, aggestis in vnum vere chaos, atque indecora coagmentatis omnibus, eam tentarunt molitionem, quæ importuna opulentia sua facile ostentaret inopiam. Contra horum odio exacerba tij, quos vel metus culpæ, vel imbecillitatis conscientia, vel prouinciæ perplexitas absterrebat, vniuersum consilium quod ad id negotij spectabat ita putarunt abiendum, vt summam scientiam in ea statuerent securitate, quæ per alieni regni contemptum suæ magnitudinis ficeret opinionem

D
nionem

nionem. Neque horum longe a primis se-
culis exempla sunt petenda. etiamnum ho-
die viget vtraque factio : & ea quæ tribus
herbulis , ac potius tribus verbulis popula-
riter, atque etiam seditiose iubet, vt a se no-
bis satis fieri posse censemus: & ea, quæ ni-
si Germanicas herbas quoque pro Syris at-
que Africanis subdat, vniuersam operā no-
stram perditam ducat in re medicamenta-
ria. Quorum , Minuti , velitationes haud
tam ex mea recensione cognoscens , quam
ex tuo iudicio perpendens (quanuis iussu
regio & armis te oportet tueri præturam
tuam, & iudiciis publicis eius omnes ordi-
nes in officio continere) mecum tamen mi-
rari sæpe solitus es. Neque vero extrema
hæc abs te probari, scilicet vel ambitionem
satagendi, vel ignauos fastuososq. contem-
tus , sed vtrosque decere temperari horum
desidiam viuidioribus disquisitionibus , il-
lorum præcipites cupiditates metis iis , qui-
bus humanorum commodorū ratio præ-
scriberetur. Ad cuius tam prudentis sen-
tentiaæ confirmationem addebas ea , quæ
nullis obiectionibus labefactari posse vide-
rentur. Nam tametsi vnam quæpiam
ad ægritudinem profligandam vnius plan-
taæ speciem posse facere scriptum est : ta-
men

men cum in Natura nihil esse frustra fatemur , & sub eodem genere proxima facie , ac viribus , plures certis factis periculis exploratae sint: tum saepenumero, quæ ita conueniunt in illo ambitu similitudinis , inter se priuatis facultatibus dissimiles reperiantur : non ab re factum videtur , si ab iis , qui & scientiæ nomen , & sapientiæ opinionem sunt consequuti , receptæ atq. adiunctæ sint ad illam primo cognitam: haec quoque aliæ, quæ postea sese vel obtulerunt casu , vel ab aliis iudicatae dicerentur. Quocirca saepè contigit , ut quas priorum vicarias putabamus, inuentæ multis, variis , exquisitis experimentis utiliores illis , reponi mererentur in prima commendatione. Ne nunc depugnemus illud, omnino id pene in omnibus euenire, vt secundaria ope hac addatur protagonistis (vt ita dicam) illis aliquid supplementi , quod sine controversia desideretur. Ita est contrario. Quia nequaquam congiarium damus, sed vt veteres Latini loquebantur, præbia modicis haustibus : efficacissima quæque feligenda sunt ab ignavioribus , atque ad nostram operam tam feliciter , quam prudenter transferenda. Qua moderatione fiet , vt etiam nescisse quædam,

D 2 non

non sit flagitio ascribendum. Plerunque enim a Natura id elaboratum est, ut quando nō sit ad manus quod in ultima Æthiopia suis illa indigenis apparauit: non negat communis utriusque loci parens in tua regione quædam, ut lenissime dicam, minime negligenda. Quanquam hæc pro aliis potius, quam mea cauſa dixisse videri possum: qui iam tot annos ita versatus in cognitione stirpium, ut meipsum euerterim, nondum etiam vel in aliorum inuentis, vel in meis iudiciis acquiescam. Ceterum quemadmodum in theoria cupidi sumus, atque etiam haud parum iniqui nobis ipsis: ita in officiis quotidianis tale sequimur temperamentum; ut si modestia prudentiaque sola curatio perfici queat, nemo videatur in prouinciis capescendis cautior, nemo in absoluendis felicior. Atque ipsas quidem historias nostras nondum audemus publice profiteri, propter eas cauſas quas alias dixi tibi. In Theophrasti vero libros omnes a nobis & versos & sectos alio modo, quam quo perperam digesti circum ferebantur, commentarios iampridem absolutos propediem edituri sumus. Interea vero hosce, qui Aristotelis nomine proscripti sunt hactenus, cum iam operariorum manus

nus poscant, tibi mitto muneri; vt de quibus per huius anni (quod meminisse potes) initia inter vos a Baiulio disputatum sit, cognoscas: an integra serenaque maneat in mutila nebulosaq. ætate memoria, cuius in ætate meliore fueras admirator. Quod si quid exciderit (vereor enim) fortasse mihi: te illa tua, quam a Natura larga, vt aiunt, vt ego solco, etiam vtraque manu datam, iuriis prudentiæ exercitiis, humanioris literaturæ cultu, philosophicæ ac medicæ theoriæ cognitione, diuinæ scientiæ præceptis cumulatissimam fecisti, castigare, demere, addere quantum desit, atque mihi innumeris occupato negotiis, familiaribus, ciuilibus, literariis, ignoscere non pigebit.

P R A E F A T I O .

* * *

P O S T E A Q V A M ita meo fato comparatum
fuit, vt priscis exscoliatus ornamentiis
nouam splendoris fortunam querere coa-
ctus sim; qualem gloriam ex maiorū meo,
rum monumentis sperare decuisset, talem
meis auspiciis atque ærumnis propositam
esse animaduertebam. Ut enim verendum
fuisset mihi ne quid degenerando amitte-

D 3 rem